

døde Inspektør F., der betegnes som en udmærket Mand og som en Mand, der beherskede de 3 Hovedkultursprog, aldrig lærte Grønlandsk, skønt han opholdt sig deroppe i en Menneskealder; denne Inspektør, udtaler han, var glad ved, at han ikke kunde Grønlandsk, da han saa nødtes til at anvende en Tolk, og saa slap for Vrøvlet og kun fik Sagens Kærne. Jeg tror, at der vistnok er noget i dette. Man kan endvidere nævne, at man ved at anvende Tolk undgaar det, som en Person, der ikke er fuldstændig inde i Grønlandsk, er udsat for, nemlig Fejltagelser. Jeg mener altsaa, at det vilde være meget ønskeligt, om vedkommende var fuldt fortrolig med det grønlandske Sprog, men jeg tror, det vil falde vanskeligt at opnaa det. Det er ligeledes vanskeligt at imødekomme Kravet om, at den paagældende absolut skal være en med grønlandske Forhold fortrolig Mand. Det er i alt Fald urigtigt at indsætte det i Loven; man vil, saa vidt jeg kan skønne, meget vanskelig finde en saadan Mand, og det vil være vanskeligt tillige at passe paa, at det ikke er en Person, der er indblandet i de Stridigheder, der have fundet Sted med Hensyn til de grønlandske Forhold. Dette sidste er formentlig af stor Vigtighed. Regeringen foreslår, at Kommissarius skal udnævnes af Kongen; det skulde synes at være ganske naturligt, selv om der ikke bliver givet ham saa udstrakt Myndighed, som der her er Tale om i Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte, at jeg skulde have sagt, at der ved den nylig stedfundne Ordning var kommet uheldige Led ind. Det er en Fejltagelse, thi jeg har kun sagt, at der maaske fandtes uheldige Led i Bestyrelsen i Grønland; hvorvidt de nylig ere komne ind eller have været der i Forvejen, derom udtalte jeg intet. Der blev af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch) udtalt, at Flertallet skulde have sagt, at det ikke var rigtigt, at Kommissarius skulde opholde sig to Aar i Grønland, fordi man ikke kunde rejse i Sydgrønland om Vinteren. Vi have kun sagt i Betænkningen, at det var urigtigt at lovfæste noget herom. Det ærede Medlem sagde endvidere, at vi vilde skabe en behagelig og smuk Stilling. Jeg tror, at denne Stilling ikke just vil blive særlig behagelig, men for en Mand, der ønsker at gavne sit Land, kan den have en vis Til-

lokkelse; det er vistnok alt, hvad man kan sige.

Jeg skal endelig kun til Slut sige, at jeg mener, at Regeringen har handlet ret ved at foreslaa at iværksætte dette Forsøg paa at faa Ro og Orden ind i de grønlandske Forhold. Hvis det ikke skulde lykkes paa Grund af den Modstand, Forslaget møder her i Folketinget, da maa de Herrer have Ansvar for, at Forsøget ikke bliver gjort.

Staaing: Den ærede Ordfører (Effersee) gjorde nogle Indvendinger mod vore Ændringsforslag og sagde bl. a., at hvis man vedtog disse Ændringsforslag, som udformede, hvilken Virksomhed Kommissarius skulde have, saa risikerede man, at man ikke kunde faa en til Pladsen egnet Mand. Jeg tror ikke, at det, at man, om jeg saa maa sige, giver et Arbejdsprogram for Manden, skulde være ensbetydende med, at man ikke kan faa en dygtig Mand til det Arbejde. Nej, tværtimod, selv om de Ændringsforslag, vi have stillet, blive vedtagne, kan man faa en udmærket dygtig Mand til at paatage sig Gærningen som Kommissarius; det er muligt, at man saa ikke faar den Mand, som Regeringen har tænkt paa, og som den allerede delvis har udpeget, men det er ikke ensbetydende med, at man ikke kan faa en Mand, der er kvalificeret til Stillingen, tværtimod, man kan saa faa en Mand, der er mere kvalificeret end den, der er tænkt paa.

Den ærede Ordfører sagde, at det Forslag, vi Socialdemokrater have stillet, at Manden skulde være inde i det grønlandske Sprog eller i det mindste have noget Kendskab dertil, var et godt og rigtigt Ønske; men saa forklarede Ordføreren endvidere, hvor vanskeligt Sproget var, og hvorledes der havde været en Inspektør, som havde været deroppe i 30 Aar og aldrig havde lært Sproget. Det kan godt være, at det er vanskeligt. Jeg har et Par grønlandske Ordbøger liggende, hvoraf man kan se, at det ikke er let at lære det Sprog, men umuligt at faa et grundigt Kendskab til det er det dog ikke. Der lever adskillige Mennesker her i København, der have været paa Grønland en kortere Tid end 30 Aar, og som dog kunne siges at være godt kendte med det grønlandske Sprog saa meget, at de vilde kunne forstaa en hel Del af det, der siges. Men efter den ærede Ordførers Konklusion angaaende Sproget, vilde det ikke være saa meget Kommissarius, vi skulde stole